

فدایی خلق اسکندر صادقی نژاد

۱۳۱۸-۱۳۵۰

رفیق اسکندر هنوز نوجوان بود که برای تامین معیشت خانواده جانفش با کار درآمیخت. چهارده ساله بود که در اولین کارگاه تراشکاری به عنوان شاگرد پادو استخدام شد. استعداد و پشت کارش در مدت نسبتاً کوتاهی از او یک میل لنگ تراش متخصص ساخت. شرایط زندگی رفیق و کارگران او را با اندیشه تغییر شرایط آشنا نمود. ۱۷ ساله بود که اولین اعتصاب کارگری را در سال های پس از کودتای ۲۸ مرداد، در کارگاهی که در آن کار می کرد سازمان داد. کارگران خواستار افزایش دستمزد بودند. اعتصاب با دخالت فرمانداری نظامی سرکوب و رفیق به جرم اخلاص گری بازداشت گردید. پس از رهایی از زندان کارش را از دست داد و در کارگاه دیگری مشغول به کار شد. اما در آنجا نیز پس از مدتی حکم اخراج گرفت. از آن به بعد زندگی رفیق تناوبی از کار و بیکاری بود. آنجا که مبارزات کارگری را محدود به مبارزه در کارگاه های کوچک نمی دانست با همکاری عده ای از کارگران سندیکای فلزکارومکانیک را پایه گذاری نمود. رفیق اسکندر همراه با رفیق جلیل انفرادی مبارزات صنفی کارگران را با وجود محدودیت هایی که رژیم اعمال می نمود ادامه داد. بارها اعضای سندیکا برای بازجویی احضار و مورد تهدید قرار می گرفتند.

رفیق اسکندر برای ادامه مبارزه همراه با رفقاییش که از جمله بنیان گذاران سازمان بودند زندگی مخفی و مبارزاتی چریکی را در پیشاروی خود قرارداد. در عملیات متعددی نقش فرماندهی را به عهده داشت و با مسئولیت تمام با موفقیت آن ها را به انجام رساند. مصادره موجودی بانک ملی آیزنهاور و رهبری تیم ترور فرسیو، دادستان ارتش از جمله اقداماتی بود که رفیق اسکندر در نقش رهبری آن شرکت داشت. در شامگاه سوم خرداد سال پنجاه با افتادن در محاصره دشمن پس از از پای درآوردن چند مزدور دلاورانه به شهادت می رسد.

یادش گرامی باد!